

jaa overordentlig let ved blot at sige til: „Med simpelt Fængsel“. At der kunde opstaa Tvivl, naar man ikke gjorde denne Tilføjelse, tror jeg ikke kan benægtes. Det er jo fast utroligt, hvilke Tvivl man kan falde paa at opfatte med Hensyn til Loves Fortaelse og Fortolkning; og jeg vil sige, at her vilde det ikke være jaa bejnderligt, om man kunde falde paa at have en eller anden Tvivl om, hvad den rette Mening er, naar man tager Hensyn til, at der her indføres en Afsoningskala, som er jaa vidunderlig meget forskellig fra den almindelige Afsoningskala. Efter baade Straffeloven og den ætærede Lov af Februar 1866 vil Spørgsmaalet om Afsoning af Bøder falde ud til saadan noget omtrent som 1 Dag for hver 6—8 Kroner, eller kommer man højt 10 Kr. Naar man jaa her siger, at 1 Dag skal være nok til at afsones 50 Kr., altsaa noget, der er en 5—6 Gange jaa meget som efter den almindelige Afsoningskala, eller maaste endnu mere, vilde det ikke være bejnderligt, om en eller anden meget skarpsindig Mand sagde, at jaa kan der umulig være tænkt paa simpelt Fængsel, der maa være tænkt paa noget andet. Jeg giver det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) Ret i, at denne Fortolkning vilde være urigtig, og at man ved en rigtig Fortolkning maatte komme til, at der her maatte menes simpelt Fængsel. Men hvorfor ikke sige det? Det er jo jaa overordentlig simpelt og let. Naar jeg i øvrigt had det ærede Medlem, som jeg nævnte, om at fremhæve dette efter min Mening uklare i Affattelsen af § 18, er det ikke, fordi jeg vilde kritisere. Jeg veed meget vel, hvor vanskeligt det er, at en Unøjagtighed i Loven ikke skalde indsnige sig, og allermeest naar Arbejdet skal gaa med Damp saaledes som i den sidste Tid. Det er meget forstaaeligt, at der kan indsnige sig en eller anden Unøjagtighed, men det, jeg da har at gøre, forekommer mig at maatte være at bidrage mit til, at det kan blive klart, hvad der er Meningen. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds udtalte, at det var soleklart, at der her maatte være ment simpelt Fængsel, og vi have, hvad der har endnu mere Betydning, hørt den ærede Finansministers Mening om, at der er ment simpelt Fængsel, og for jaa vidt er jeg altsaa glad over, at jeg har fremkaldt Klarhed paa dette Punkt. Det var kun den, jeg ønskede at bringe til Bejse.

Da jeg nu har Ordet, vil jeg for øvrigt sige, at jeg vilde ønske, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) ved at affatte sit Vædringsforslag under

Nr. 24 havde givet Beslighed til at stemme særskilt over Vædringsforslagets Dele, nemlig saaledes, at man stemte over det, for jaa vidt det blot angaar en Redaktion, og for jaa vidt det angaar en Realitetsforandring. Det indeholder efter min Mening begge Dele. Dels gaar det ud paa en Redjøttelse af Bøderne, og dels gaar det ud paa en Redaktion af Bestemmelsen. Den meget ærede Finansminister udtalte sig imod Realitetsforandringen, hvorved der skalde ske en Redjøttelse af Bøderne, men talte ikke om Redaktionsændringen. Nu er det jaa uheldigt, at de, der mene ikke at kunne tiltræde Realiteten i Forslaget og altsaa ikke kunne stemme for Forslaget i jaa Henseende, ingen Afgang have til at stemme alene over Forslaget, for jaa vidt det kun gaar ud paa en Redaktion. Havde jeg denne Afgang, vilde jeg stemme for Forslaget og det af den Grund, at det forekommer mig, at ogsaa her vilde det være at anbefale, og navnlig i en Lov som denne, udtrykkelig at udtale, hvad det er, man mener. Det kan ikke nægtes, at naar § 14 siger, at den, som for at besvige Statskassen overtræder det og det Forbud, skal straffes med de og de Bøder, og § 15 siger, at naar de i § 14 omhandlede Overtrædelser foraarjages ved Lagtjomhed, skal det straffes paa den og den Maade, og naar der jaa i den følgende § 16 ikke siges noget om, hvor vidt man her har tænkt paa Svig eller Lagtjomhed, opstaa der en Uklarhed. Havde man ikke de udtrykkelige Angivelser i § 14 og i § 15, antager jeg ogsaa, at man efter de almindelige Regler, vilde komme til det rigtige Resultat. Men det lader sig jo ikke nægte, at naar man har to foregaende Paragraffer, af hvilke den ene omhandler Svig, og den anden særlig Lagtjomhed, og man jaa har en tredje, der hverken taler om Svig eller særlig Lagtjomhed, fristes man til at spørge: Er det da Meningen, at Paragraffen omfatter begge Dele, baade Svig og Lagtjomhed? Og et saadant Spørgsmaal er berettiget, netop, naar man har at gøre med en Lov som denne, der for en stor Del maa siges at være en Politilov, d. v. s. en Lov, der foreskriver Straffebestemmelser, strænge Straffebestemmelser overfor Forhold, der kun kunne betragtes som Politiovertrædelser og Lagtjomhedsforjæelser. Jeg vilde være tilfreds, om man ogsaa her kunde jaa en klar og utvivlsom Udtalelse om, at der i § 16 kun tænkes paa svigagtig, bevidst, urigtig Angivelse af den Art, Paragraffen her omtaler.

C. Hage: Efter de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Finansminister, har